

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121011208
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4121011208.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného A. B. C. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 22. augusta 2023, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
A. B. C. D. C. E. F. G. H., narodený XX.XX.XXXX v Nitre,
trvale bytom I., Tr. Andreja Hlinku 606/27

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 12.09.2020 v čase približne o 19:00 hod. v obci Lehota, čiastočne na odstavnej ploche pred bránou J. K. L. XX a čiastočne pred pozemkom B. L. XXX v obci Lehota, úmyselne poškodil tam odstavené osobné motorové vozidlo značky Opel Insignia combi, EČ: I., VIN:M., farba čierna metalíza tým spôsobom, že keď otváral bránku umiestnenú na oplotení pozemku v obci N., B. L. XXX, ktorá sa otvára do vonkajšej strany, narazil s ňou do nárazníka vyššie uvedeného odstaveného vozidla, čím došlo k jej zaseknutiu o tento nárazník, pričom niekoľkokrát použil väčšiu silu na vyslobodenie brány, čím poškodeným manželom O. P. a D. P. spôsobil škodu najmenej vo výške 470,- eur,

t e d a :

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l :

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 170,- (jednostosedemdesiat) eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona ustanovuje pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkazuje poškodeného O. P. narodeného 29.05.1970 v Nitre, trvale bytom N. XX, s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. XXX XX/XX podanej dňa 26.10.2021 na Okresný súd Nitra, tento prejednal trestnú vec proti obžalovanému A. B. C. (ďalej len „obžalovaný“ v príslušnom tvare) a na hlavnom pojednávaní v dňoch 22.2.2022 a 26.4.2022 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka poškodeného O. P., svedkov D. P., A. Q. R. a O. O. a tiež prečítaním listinných dôkazov a oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2022, po tom ako vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, uviedol, že v inkriminovaný deň vychádzal zo svojho pozemku a otváral bránu otvárajúcu sa dovonka aj dovnútra, pričom v dráhe brány bolo odparkované auto Opel Insignia, čo nepredpokladal, a preto sa z jeho pozemku nedalo vyjsť a tak došlo k jednorazovému stretu brány s vozidlom. Namietol, že uvedené sa odohralo na jeho pozemku, nie tak, ako uvádzal prokurátor; neskôr uviedol, že auto poškodeného stálo rovno pred bránkou, z ktorej vychádzal a jednou polovicou zasahovalo do odstavnej plochy pred jeho pozemkom a druhou polovicou zasahovalo do odstavnej plochy pred rodinným domom č. 25. Vypovedal tiež, že následne zatvoril bránu, zo svojho pozemku nevyšiel, potom P. zavolať policajtov, on (obžalovaný) následne vyšiel, pretože N. P. (dcéra poškodeného) sa pýtala poškodeného, že kde mal (obžalovaný) auto, na čo tento odpovedal, že pred obecným úradom, kam ona išla a on (obžalovaný) išiel tiež pred obecný úrad a videl, ako sa N. P. snažila hádzať kamene do jeho auta a on ju musel spacifikovať, nakoľko ohrozovala jeho záujem, za čo bol priestupkovo prejednávaný. Tvrdil, že na vozidle poškodeného on pozoroval oškretý nárazník. Priznal, že s poškodeným majú už niekoľko rokov susedské spory a že poškodeného už aj písomne upozorňoval na to, aby neparkoval pred jeho pozemkom.

Poškodený O. P. na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2022 vypovedal obdobne ako v prípravnom konaní, že v inkriminovaný deň odstaviť svoje vozidlo Opel Insignia na obecnom pozemku prednou časťou pred svojím pozemkom a asi tak 30 cm šírky vozidla zasahovalo pred pozemok obžalovaného. Nemal pocit, že by obžalovanému bránil pri vstupe alebo pri výstupe z pozemku, pretože obžalovaného brána sa dá otvoriť aj dovnútra. V uvedený deň mu manželka povedala, že sused C. búcha bránou do jeho auta, on sa na to išiel pozrieť a videl ako obžalovaný intenzívnou silou búcha do jeho auta, preto sa nedalo spočítať koľkokrát to bolo, čím ho poškodzoval. Vysvetľoval, že brána obžalovaného bola od jeho vozidla nejakých 40 cm. Popisoval, že obžalovaný má bránu z ocelevej jokloviny, že do auta nebúchal plochou, ale hranou tej brány, čím bol poškodený nárazník na pravej strane na jeho hrane, hrana nárazníka bola úplne preliačená, prerazená tam, kde je aj parkovací senzor, ktorý vypadol a vyletel aj jeden úchyt na pravom hmlovom svetle. Uviedol, že nakoľko robí šéfmechanika pre Mercedes, auto si nedával opravovať, hmlové svetlo si opravil svojpomocne, snímač parkovacieho senzora mu dal kamarát zadarmo, preliačenie hrany nárazníka neopravoval, iba ho vyčistil. Na ďalšie otázky odpovedal, že vozidlo OPEL Insignia je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ale je písané na neho. Poškodený dodal, že keď sa odohral predmetný incident, bola tam prítomná aj priateľka obžalovaného, ktorá obžalovaného niekoľkokrát napomínala, aby prestal. Ku kalkulácii nákladov na opravu svedok vysvetlil, že táto bola spravená autoservisom na základe ohliadky vozidla v servise, ktorú robil majiteľ a tento poškodenia vyčíslil podľa poisťovacích tabuliek. V čase, keď už bola privolaná polícia, teda k udalostiam po skutku, svedok vysvetlil, že jeho dcéra N. P. vtedy vyšla z domu, on (svedok) jej oznámil, čo sa udialo, ona išla následne pred obecný úrad, kde mal obžalovaný v deň skutku zaparkované svoje vozidlo a obžalovaný tam dcéru fyzicky napadol.

Svedkyňa D. P. na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2022 vypovedala obdobne ako jej manžel svedok O. P.. Navyiac uviedla, že ona vodičský preukaz nemá, že autám nerozumie, že vozidlo Opel je jej manželka. Nevedela uviesť, či auto bolo opravené. Tvrdila, že ho nikto neopravoval a že auto nebolo na opravu v servise.

Svedkyňa O. O., družka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2022, po zákonom poučení, odmietla pre druhovský pomer k obžalovanému vypovedať. Z prečítanej zápisnice o výsluchu tejto svedkyne vyplynulo, že táto svedkyňa aj v prípravnom konaní odmietla vypovedať, ale pri výsluchu

doložila svoje stanovisko k incidentu z 12.9.2020 a žiadala prešetriť priestupok, ktorého sa poškodený dopustil tým, že tento opakovane parkoval pred vjazdom na pozemok obžalovaného.

Svedok A. Q. R., znalec z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave, technický stav cestných vozidiel, stanovenie hodnoty cestných vozidiel na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2022 zotrval v plnom rozsahu na záveroch podaného odborného vyjadrenia, v ktorom vyčíslil škodu na vozidle Opel Insignia na 1 585,-eur, vyjadril sa k poškodeniam vozidla (kryt pravého predného nárazníka, svetlomet hmlový pravý, parkovací senzor), ku ktorým došlo 12.9.2020 a k spôsobu vzniku poškodení toho vozidla (pôsobenie tuhého predmetu s ostrým povrchom bez ostrých hrán na, ktorý pôsobil na prednú plochu nárazníka). Na otázky obžalovaného uviedol, že pri opise poškodenia vychádzal z fotodokumentácie, na ktorej bolo vidieť, kde sa parkovací senzor nachádzal, a to na pravej prednej časti predného nárazníka, že došlo k jeho poškodeniu, pričom súčasťou spisového materiálu bola aj kalkulácia opravy, v ktorej bola uvedená výmena parkovacieho senzora. Vysvetlil, že podľa fotodokumentácie bolo pravé svetlo do hmly zasunuté dovnútra predného nárazníka mimo miesta svojho pôvodného uloženia, že toto hmlové svetlo bolo poškodené a jeho kryt bol prasknutý, že došlo k poškodeniu uchytávacích ušíek, v dôsledku čoho bolo potrebné svetlomet vymeniť. Vysvetlil tiež, že intenzita nárazu nebola malá, že priamy náraz smeroval takmer kolmo na povrch nárazníka a že náraz musel smerovať z pravej strany z pohľadu vodiča.

Obžalovaný neustále pri výpovedi znalca pripomínal, že znalec nevedel, o čom hovorí, pretože náraz smeroval z pohľadu vodiča zľava doprava, nie sprava doľava, načo A. R. uviedol, že podľa polohy auta, auto stálo pravým predným rohom k bráne, ktorá sa otvárala k nemu.

Na otázku obžalovaného, aby znalec uviedol, čo je kryt predného nárazníka, odpovedal, že predný nárazník sa skladá z viacerých častí, z plastového krytu nárazníka, ktorý je rozmerovo najväčší, spodnej výstuhy, krytov hmlových svetiel a prípadných mriežok. Kryt predného nárazníka, ktorý bol na pravej strane poškodený, bol určený na výmenu, plus lakovanie. Obžalovaný neustále namietal, že nárazník je nárazníkom a kryt je krytom nárazníka, že on sám si nechal naceniť kryt predného nárazníka OPEL Insignia a dotazovaný autoservis mu odpísal, že taká položka neexistuje. Znalec z hlavy nevedel uviesť katalógové číslo krytu nárazníka. Znalec sa tiež vyjadril, že pri vypracovaní odborného vyjadrenia sa vychádza z cien náhradných dielov dodávaných výrobcom, t. j. cien v autorizovanom servise, preto sa i cena práce opravy stanovuje podľa hodinovej sadzby autorizovaného servisu a že nariadenie Európskej komisie č. 461/10, ktoré predložil obžalovaný, sa týka záručných opráv, ktoré môžu vykonávať aj tzv. neautorizované servisy kvôli tomu, aby nedošlo k strate záruky na daný výrobok a uvedené nemá nič spoločné s výpočtom škody.

Obžalovaný následne predložil vlastné vyčíslenie predného nárazníka spolu s demontážou a montážou na 180,- eur s DPH lakovňou v Nitre, k čomu znalec uviedol, že prelakovať nárazník možno aj za 100,-eur, ale to nie je výška škody, pretože oprava v rámci svojej definície znamená uvedenie predmetu do pôvodného stavu pred jeho poškodením a vytmelenie poškodeného nárazníka a jeho lakovanie nie je výrobcom schválenou opravou; takouto opravou je len výmena krytu nárazníka. Pripustil, že vozidlo by sa dalo opraviť i iným spôsobom, ale nespĺňalo by to podmienky pre výpočet výšky škody, a teoreticky by sa vozidlo nemuselo opravovať vôbec, ale škoda by vznikla. Odpovedal, že on vozidlo neobhliadal, že poškodenie vzniklo nárazom tuhého predmetu s nerovným povrchom do pravého zaoblenia predného nárazníka a že ak sa vozidlo nehýbalo, do toho jedného miesta mohlo byť narazené i opakovane, ale nevedel uviesť koľkokrát. Pripustil, že pri prvotnej obhliadke nemuselo byť vidno poškodenie parkovacieho senzora.

Obžalovaný mal neustále výhrady k správnosti odborného vyjadrenia a k výpovedi svedka namietol, že z celého toho poškodenia nebolo ničím preukázané poškodenie parkovacieho senzora, oprava krytu nárazníka za 800 eur a že celá obžaloba je založená na dvoch svedkoch, ktorí s ním majú viaceré spory a na znaleckom posudku, v ktorom bola škoda vyčíslená nad sumu 266,-eur a keby tomu tak nebolo, tak by sa tento prípad nemusel prejednávať pred súdom.

Z prečítaných listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku súd zistil, a to konkrétne z:

- priestupkového spisu OO PZ Veľké Zálužie č. S./XXX-X, že prejednávaná vec sa pôvodne riešila v priestupkovom konaní, následne bola, po zistení výšky škody odborným vyjadrením, odovzdaná ORPZ Nitra pre prečin poškodzovania cudzej veci, ktorého súčasťou bola aj zápisnica o ohliadke miesta priestupku z 12.9.2020, podľa ktorej sa na odstavnej ploche pred rodinným domom L. XX a z časti pred vstupom na vedľajší pozemok v obci Lehota nachádzalo vozidlo Opel Insignia e.č. I. XXX A., na ktorom sa na prednom nárazníku v časti pod ľavým svetlometom nachádzal škrabanec so stopami zelenej farby, ktorý zasahoval až k prednému parkovaciemu senzoru, čo bolo vidieť aj na vyhotovených fotografiách,

písomná výzva obžalovaného z 20.7.2020, aby poškodený neparkoval pred jeho pozemkom, kalkulácia nákladov na opravu vozidla Opel Insignia A Sports Tourer, ECV I. XXX A., vypracovaná spoločnosťou CARS SERVICE, s.r.o., podľa ktorej náklady na opravu tohto vozidla predstavovali sumu 1 490,92 eura, - stanoviska svedkyne O. O. k incidentu zo dňa 12.9.2020 v obci Lehota pri Nitre, v ktorom táto popisovala, čo sa udialo z jej pohľadu dňa 12.9.2020; tiež v ňom bolo uvedené, že už z diaľky, keď s C. prichádzali, tak videli, že pred vstupom – (ich) bránou bolo z časti odparkované vozidlo dcéry P.. Tiež v ňom uviedla, že obžalovaný jej následne hovoril, po tom ako okolo obeda z pozemku odišiel, že P. mal odparkované vozidlo opäť pred vstupom, ale z pozemku sa dalo vyjsť. V stanovisku písala aj to, že keď sa okolo 19:00 hod. vybrali z pozemku domov, Babušik pri otváraní brány buchol bránou do auta poškodeného; uvedené stanovisko bolo, podľa podacieho lístku, odoslané OO PZ Veľké Zálužie dňa 23.9.2020,

- rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov č. S./XXXXXX-XXX zo dňa 26.05.2021, podľa ktorého bolo priestupkové konanie voči obžalovanému vedené za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť dňa 12.9.2020 voči N. P. zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo obvinenému z priestupku preukázané,

- odpovede Okresného úradu Nitra z 26.11.2021, že voči poškodenému sa viedli dve priestupkové konania za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, z ktorých jeden, ktorý mal byť spáchaný dňa 16.9.2020, bol odložený a za druhý spáchaný dňa 17.6.2018 bola poškodenému uložená sankcia,

- Nariadenia komisie EÚ č. I. 461/2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní EÚ na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladení postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré predložil obžalovaný, v ktorom sa uvádza, že aj nezávislí dodávatelia náhradných dielov a nezávislé opravovne, nielen autorizované opravovne, môžu dodávať na trh náhradné diely a vykonávať záručné opravy,

- fotografií zo dňa 12.9.2020, 07.08.2020 a 06.08.2020 predložených obžalovaným, na ktorých je vidieť ako stálo vozidlo OPEL EČ. I. XXX v uvedených dňoch pred bránou s joklovinou,

- mailu z lakovne predložený obžalovaným, že prelakovanie predného nárazníka na vozidle Opel Insignia Combi vychádza na 150,- eur bez DPH, pričom v cene je zarátaná aj montáž aj demontáž,

- mailu z MaH SERVIS CALL CENTRUM zo dňa 21.02.2022 predložený obžalovaným, že tento servis na základe požiadavky obžalovaného, aby mu nacenili kryt predného nárazníka OPEL Insignia Combi, žiadal od obžalovaného spresniť, o aký kryt išlo,

- dodatku odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom Ing. Josefom Veverkom, že kryt predného nárazníka má katalógové číslo 13238285 a jeho cena vrátane DPH je 867,65 eura,

- mailu CARS SERVICES, s. r. o. zo dňa 07.03.2022 od O., že obhliadka vozidla Opel Insignia sa u nich nevykonávala, že toto vozidlo nebolo prijaté do opravy, že u nich sa vykonávala len kalkulácia v licencovanom programe na poisťné udalosti na základe opisu poškodenia vozidla, ktoré uviedol zákazník,

- mailu A. N. O. z 31.3.2022, v ktorom uvádzal, že kolega O. napísal ako to bolo, ale že poškodenému obhliadku vozidla vykonával on sám ako majiteľ servisu a on dal pokyn na vytvorenie kalkulácie, o čom O. nemal vedomosť.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov bol obžalovaný celkovo dvakrát priestupkovo postihnutý, jedenkrát za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky blokovou pokutou na 80,-eur a raz za priestupok podľa občianskemu spolunažívaniu podľa § 22 odsek 1 písmeno l, písmeno k) a podľa § 47 odsek 1 písmeno b) zákona SNR č. 372/ 90 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bolo uložené pokarhanie. Podľa ostatných správ o povesti obžalovaný nebol súdne trestaný a nemá žiadne záznamy v ostatných lustráciách, okrem lustrácie GP SR, kde je zaznamenané toto trestné stíhanie.

Po vykonaní dôkazov sa obžalovaný vyjadril, že súd suploval prokuratúru a OČTK, keď od A. R. žiadal, aby súdu dodatočne uviedol katalógové číslo krytu nárazníka a keď zisťoval, kto vykonával ohliadku v servise CARS SERVICE, s.r.o.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd odmietol vykonať dokazovanie navrhnuté obžalovaným vypočutím svedkyne N. P., pretože tento dôkaz považoval za nadbytočný, vzhľadom na vykonané dokazovanie (výpoveď obžalovaného a poškodeného), podľa ktorého táto svedkyňa nebola priamo účastná pri skutku a zisťovanie jej konania po skutku vo vzťahu k obžalovanému bolo v tejto veci irelevantné, najmä ak už toto bolo vyriešené v priestupkovom konaní (rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov č. S./XXXXXX-XXX zo dňa

26.05.2021). Nakoniec obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2022 ponechal vykonanie tohto dôkazu na rozhodnutie súdu.

Po takomto dokazovaní súd dňa 26.4.2022 uznal obžalovaného za vinného zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 TZ, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, pri nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a uložil mu peňažný trest vo výmere 300,- eur a náhradný trest vo výmere tri mesiace. Súd poškodeného O. P. odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces. Súd skutkovú vetu obžaloby, podľa vykonaného dokazovania, upravil precizovaním miesta spáchania činu (podľa výpovede obžalovaného, svedka poškodeného a svedkyne D. P., fotografií predložených obžalovaným z inkriminovaného dňa a podľa zápisnice o ohliadke miesta priestupku bolo miesto spáchania skutku čiastočne na odstavnej ploche pred bránou J. K. L. XX a čiastočne pred pozemkom par. č. XXX v obci Lehota), s úpravou konania obžalovaného, z ktorého vypustil, že rukami kýval bránku a nahradil ho slovami otváral bránku, lebo tak o tom zhodne vypovedali aj obžalovaný aj svedkovia P. a s úpravou spôsobenej škody (za výmenu a lakovanie poškodených dielov) a s presným označením osôb, ktorým bola škoda spôsobená, pretože podľa výpovede svedka poškodeného O. P. bezpodielové vlastníctvo s manželkou svedkyňou D. P. nemajú zrušené ani zúžené, takže motorové vozidlo Opel Insignia Combi, EČ: I., VIN:M., farba čierna metalíza patrí obom manželom P., preto aj škoda bola spôsobená obidvom týmto svedkom, a to všetko bez dopadu na právnu kvalifikáciu žalovaného trestného činu.

Proti rozsudku súdu vyhláseného dňa 26.4.2022 obžalovaný podal odvolanie.

Krajský súd v Nitre, ktorému bola vec predložená, rozhodol o odvolaní obžalovaného uznesením sp. zn. XXX/XX/XXXX zo dňa 19.07.2022 tak, že zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra a vec vrátil Okresnému súdu Nitra, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre vo svojom zrušujúcom uznesení poukázal na to, že vzhľadom na stav vykonaného dokazovania, na výpovede poškodeného O. P. a aj vzhľadom na pochybnosť, či došlo k poškodeniu aj iných častí ako nárazníka na pravej prednej strane, tak ako to vyplýva z fotodokumentácie, bolo potrebné na určenie správnej výšky škody, do konania pribrať znalca v zmysle § 142 odsek 2 Trestného poriadku, aby bola výška spôsobenej škody, ktorá je kvalifikačným momentom pri danom prečine, správne zistená. Podľa odvolacieho súdu sa mal znalec vyjadriť k tomu, čo sa považuje za uvedenie do pôvodného stavu, teda či bola potrebná výmena poškodených dielov - diel za diel alebo či bola možná aj iná oprava poškodených dielov na osobnom motorovom vozidle Opel Insignia combi, EČ: I., M.: M., farba L. O.. Odvolací súd zároveň vyslovil názor, že bolo nepochybné, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu.

Okresný súd Nitra pridŕžajúc sa rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým je Okresný súd Nitra v zmysle § 391 odsek 1 Trestného poriadku viazaný, ako aj kvôli rešpektovaniu jeho pokynov, pribral uznesením do konania znalca z odboru cestná doprava A. H. N., aby zodpovedal na otázky, ktoré odvolací nariadil súdu I. stupňa objasniť v uznesení sp. zn. 2To/53/2022 zo 19.07.2022. Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť, ktorú sťažnostný súd uznesením sp. zn. 2Tos/104/2022 zo dňa 29.11.2022 zamietol, pričom s námietkami obžalovaného sa vysporiadal tak, že znalcovi zadané otázky uvedené v napadnutom uznesení nebolo možné považovať za sugestívne a že pribratý znalec je oprávnený vyjadrovať sa k záverom iného znalca, resp. k záverom odborného vyjadrenia iného znalca, ktoré bolo v tomto konaní listinným dôkazom.

Znalec A. H. N., znalec z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave, technický stav cestných vozidiel, stanovenie hodnoty cestných vozidiel na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2022 zotrval v plnom rozsahu na záveroch podaného znaleckého posudku, v ktorých uviedol, že obžalovaný počas otvárania vstupnej brány narazil jej rámom do pravého predného rohu vozidla Opel Insignia combi, EČ: I., WIN: M., farba L. O. v oblasti pravej hmlovky, pričom brána sa o nárazník zasekla a obžalovaný musel niekoľkokrát použiť hrubú silu, aj opakovane na uvoľnenie brány, čo sa mohlo javiť ako opakované udieranie brány do vozidla (k tomuto pri svojej výpovedi objasnil, že to je jediná možnosť, ako došlo k tomu poškodeniu nárazníka v tom mieste), teda na rozdiel od znalca A. R., ktorý tvrdil, že poškodenia vznikli tak, že priamy náraz brány do pravého predného zaoblenia nárazníka, na ktorom nie je žiadny výstupok smerom kolmo, musel ísť z pravej strany; uvedené diskrepancie znalec A. N. vysvetlil tým, že

znalec A. R. pred svojou výpoveďou nemohol vedieť o zaseknutí brány, čo uvádzal obžalovaný až po vypracovaní odborného vyjadrenia vypracovaného A. R.. Znalec vyhodnotil, že popísaným spôsobom došlo na uvedenom vozidle k poškodeniu hmlovky s posunutím, čo značilo, že došlo k poškodeniu jedného alebo dvoch úchyto, čo vyžadovalo výmenu hmlovky, k poškodeniu parkovacieho senzora, ktorý bol počas pôsobenia rámu brány na polohu umiestnenia atakovaný väčšou silou, v dôsledku ktorej došlo k jeho mechanickému poškodeniu a s najväčšou pravdepodobnosťou k prasknutiu, prípadne k čiastočnému ulomeniu výstupku na telese nárazníka, do ktorého bol osadený, čo vyžadovalo jeho výmenu a k poškodeniu nárazníka, ktorého rozsah nebolo možné z fotodokumentácie ustáliť, teda nebolo možné zistiť, či došlo len k poškodeniu laku, ktorý bolo potrebné opraviť alebo aj k prasknutiu nárazníka, v dôsledku ktorého by bolo potrebné nárazník vymeniť. Z dôvodu, že nebolo možné jednoznačne ustáliť, či uvedenie vozidla Opel Insignia combi do pôvodného stavu vyžaduje výmenu nárazníka alebo iba opravu laku, znalec vypracoval dva varianty výpočtu nákladov na opravu (výška škody). Pri prvom variante znalec vychádzal pri výpočte výšky škody z toho, že bolo potrebné vymeniť všetky tri poškodené diely (nárazník, hmlovku, parkovací senzor) a pri druhom variante vychádzal pri výpočte výšky škody z toho, že bolo potrebné vymeniť len hmlovku a parkovací senzor a lak nárazníka len opraviť. Znalec výšku škody pri variante č. 1 stanovil sumou 1 641,- eur a pri variante 2 sumou 470,- eur. S odborným vyjadrením znalca A. R. sa v podstate stotožnil, rozdiely medzi vypočítanými výškami škôd vysvetlil v rozsahu prác na opravu a lakovanie a v ich zdrojových podkladoch; vysvetlil, že výšku škody podľa variantu č. 2 A. R. nemal dôvod počítat, nakoľko nemal k dispozícii také podklady, z ktorých by uvedený variant mohol vyplývať. Rozdiel medzi pojmi nárazník a kryt nárazníka, ktorý používal a hodnotil jeho cenu A. R. vysvetlil tak, že nárazník zahŕňa niekoľko konštrukčných prvkov (spojlery, mriežky a pod.) a zakrýva spravidla prednú časť vozidla krytom nárazníka, pričom horná predná časť sa nazýva predné čelo.

Znalec na prokurátorkou a obžalovaným položené otázky opakoval, že nebolo možné jednoznačne rozoznať, či bol alebo nebol nárazník prasknutý, preto nebolo možné ustáliť, či bolo treba nárazník vymeniť, alebo nie. Poukázal na to, že vyhláška č. 492/2004 Z. z. príloha č. 6 stanovuje, že výmena alebo oprava sa má vykonať v súlade s tým, čo stanovuje výrobca vozidla. V konkrétnom prípade výrobca OPEL stanovuje, že pri prasknutí akejkoľvek časti tohto nárazníka alebo predného čela je potrebná ich výmena. Dodal, že k poškodeniu vozidla Opel došlo tak, že dochádzalo k udieraniu, lomcovaniu brány, ktorá sa zasekla, pričom vzpriechenie tam mohlo vzniknúť tým, že sa tam vytvorila priehlbina v okamihu, keď sa do nej dostal rám brány a po uvoľnení sa priehlbina vrátila do pôvodného stavu.

Súd obžalovanému neprípustil otázky na znalca, ktorým sa ho opakovane dotazoval, prečo odpovedal na sugestívne a právne otázky položené mu súdom, pretože obdobné námietky obžalovaný uvádzal aj vo svojej sťažnosti proti uzneseniu o pribratí znalca A. H. N., s ktorými sa vysporiadal už sťažnostný súd, a to v uznesení sp. zn. 2Tos/104/2022 zo dňa 29.11.2022 tak, že ich vyhodnotil ako nedôvodné.

Znalec pri svojich odpovediach na ďalšie otázky obžalovaného vysvetľoval, že ak nie je možné nejaké poškodenie jednoznačne ustáliť, je potrebné uviesť varianty možného poškodenia; podľa jedného variantu k oprave poškodenia nárazníka mohlo prísť výmenou nárazníka, ak by bol poškodený alebo pri druhom variante opravou laku nárazníka, ak by bol poškodený len lak na nárazníku.

Obžalovaný na to reagoval, že bolo chybou znaleckého posudku, ak znalec dospel k záveru, že je niečo pravdepodobné a následne kategoricky vysloví záver a uvedie túto škodu ako alternatívu.

Znalec pri otázkach obžalovaného trval na tom, že poloha hmlovky bola zmenená, takže muselo dôjsť k prasknutiu úchyty na hmlovke, zlomením, teda úplným oddelením od seba a že v dôsledku prehnutia nárazníka dovnútra, bol parkovací senzor, povrchovo poškodený v dolnej časti. Tým, že došlo k jeho silnému mechanickému namáhaniu, bolo preto pravdepodobné, hraničiace s istotou, že stratil svoju funkčnosť, z toho dôvodu bolo potrebné senzor vymeniť, aby mohol správne fungovať; doplnil, že uvedené nakoniec potvrdil aj svedok poškodený.

Na námietky obžalovaného, že znalec sa nevysporiadaval s pôvodným stavom vozidla, teda, či na ňom neboli vykonávané nejaké servisované zásahy, či diely neboli menené, či hmlové svetlo nebolo menené práve za nejaké hmlové svetlo, ktoré by mohlo byť ázijského pôvodu, ktoré by mohli mať vplyv na škodu, znalec argumentoval tým, že vychádzal zo spisového materiálu, ktorý neobsahoval žiadne podrobnosti o údržbe, o opravách vozidla, preto vychádzal z toho, ako by bolo vozidlo prevádzkované

v štandardnom režime, to znamená pravidelne udržiavané, servisované a bez významných opráv alebo výmeny niektorej zo skupín. Odkazoval pritom na vyhlášku č. 492/2004 Z. z., príloha č. 6. Súd preto tieto námietky obžalovaného považoval za vyvrátené.

Obžalovaný ďalej nesúhlasil s tým, že v znaleckom posudku nebola vypočítaná skutočná výška škody podľa Trestného zákona, pretože táto musí byť skutočná, a nie imaginárna, preto bola určená mylne, resp. sa určiť nedala. Obžalovaný tiež nesúhlasil s tým, že znalec uvádzal skutočnú výšku škody a túto dal do súvisu s vyhláškou, ktorá má odporúčací charakter, ktorá nie je zákonom. Súd však pripomenul, že názor obžalovaného, že vyhláška nie je zákon a má len odporúčací charakter, preto z nej nemal znalec vychádzať, bol nesprávny, pretože vyhláška je podzákonný predpis, ktorý bol vydaný na základe zákona, v danom prípade na základe § 33 písm. d) zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, teda ide o právny predpis nižšej právnej sily, ale rovnako ako zákon je všeobecne záväzný.

Súd podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku návrhu prokurátorky, ktorý predniesla po výpovedi znalca A. N. na doplnenie dokazovania príbratím znaleckého ústavu nevyhovel ako dôkazu nadbytočného, vzhľadom na už vykonané dokazovanie ako aj s poukazom na to, že znalecký ústav sa priberá na posúdenie znaleckých posudkov znalcov, nie ako v tomto prípade, teda ak ide o odborné stanovisko svedka a znalecký posudok znalca.

Súd po doplnenom dokazovaní vykonanom po zrušení rozsudku z 26.4.2022 dňa 10.3.2023 znova uznal obžalovaného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý mu uložil peňažný trest 170,eur, náhradný trest odňatia slobody na jeden mesiac a poškodeného O. P. odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces. Súd skutkovú vetu obžaloby znova upravil precizovaním miesta spáchania činu (podľa výpovede obžalovaného, svedka poškodeného a svedkyne D. P., fotografií predložených obžalovaným z inkriminovaného dňa a podľa zápisnice o ohliadke miesta priestupku sa miesto spáchania skutku nachádzalo čiastočne na odstavnej ploche pred bránou rodinného domu č. 25 a čiastočne pred pozemkom par. č. XXX v obci Lehota), a s úpravou konania obžalovaného, teda mechanizmu vzniku poškodenia vozidla Opel Insignia combi, EČ: I., WIN: M., farba čierna metalíza, ktoré stanovilo znalecké dokazovanie tak, že obžalovaný počas otvárania vstupnej brány úmyselne narazil rámom vozidla do pravého predného rohu vozidla v oblasti pravej hmlovky, pričom sa brána zasekla, a preto opakovane použil hrubú silu na uvoľnenie brány, čím spôsobil poškodeným manželom O. P. a D. P. škodu vo výške 470,-eur (pri stanovení ktorej súd vychádzal z variantu č. 2 uvedeného znalcom A. N., pretože tento bol pre obžalovaného priaznivejší), ktorí mali poškodené vozidlo v BSM (výpovede O. P. a D. P.), teda aj škoda bola spôsobená obidvom týmto svedkom, a to všetko bez dopadu na právnu kvalifikáciu žalovaného trestného činu.

Proti rozsudku vyhláseného dňa 10.3.2023 podali obžalovaný a prokurátorka odvolanie.

Krajský súd v Nitre o odvolaniach obžalovaného a prokurátorky uznesením sp. zn. 2To/51/2023 dňa 14.6.2023 rozhodol tak, že podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa z 10.3.2023 a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil túto vec súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Odvolací súd sa vyslovil, že po tom ako vec bola súdu vrátená, súd I. stupňa síce pribral do konania znalca A. H. N., z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave, technický stav cestných vozidiel, stanovenie hodnoty cestných vozidiel, ktorému položil adekvátne otázky uvedené v uznesení o príbratí znalca, na základe ktorých bolo možné stanoviť výšku spôsobenej škody, ktorá je kvalifikačným momentom trestného činu, ale že keď, po vypočutí znalca, súd vyhlásil rozsudok, v ktorom súd poukázal na len predchádzajúci, uznesením krajského súdu zrušený rozsudok z 26.4.2022 a uviedol v ňom len právne úvahy týkajúce sa záverov znaleckého posudku príbratého znalca A. N. C. bez toho, aby uviedol ďalšie vo veci vykonané dôkazy, pričom tieto nehodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne, bol tento rozsudok nepreskúmateľný. Odvolací súd poukázal na to, že ak odvolací súd zruší rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vráti na ďalšie konanie, súd nesmie odôvodnenie svojho nového rozsudku koncipovať tak, že iba doplní pôvodné odôvodnenie zrušeného rozsudku, pretože zrušený rozsudok v čase opätovného rozhodovania súdu I. stupňa právne neexistuje a právne závery musia byť vyjadrené v konečnom právoplatnom a vykonateľnom rozsudku. Krajský súd uzavrel, že úlohou súdu I. stupňa bude poukázať na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy, tieto vyhodnotiť tak samostatne, ako aj v ich súhrne a svoje skutkové a právne závery plne odôvodniť v odôvodnení

rozsudku. Odvolací súd tiež pripomenul, že bude tiež potrebné, aby sa súd zaoberal aj s námietkami uvádzanými v podaných odvolaniach.

Podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Súd dňa 22.8.2023 znova vyhlásil rozsudok, ktorý odôvodnil v zmysle intencií rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 14.6.2023 a týmto obžalovaného uznal za vinného zo skutku uvedeného v skutkovej vete tohto rozsudku právne kvalifikovaného ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona.

Po celom vykonanom dokazovaní pred prvým ako aj druhým vyhláseným rozsudkom v tejto veci súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a mal za preukázané, že skutok sa stal, je trestným činom, spáchal ho obžalovaný a spôsobom uvedeným v upravenej skutkovej vete vyhláseného rozsudku, a to skôr rozpísaným, naplnil všetky zákonné znaky prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona tým, že úmyselne poškodil cudziu vec- motorové vozidlo poškodených O. P. a D. P. a tým im spôsobil škodu 470,-eur.

Na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania cudzej veci v zmysle § 245 odsek 1 Trestného zákona musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to protiprávne konanie a spôsobenie malej škody. Objektom tohto trestného činu je vlastnícke právo k veci, ktoré zákon chráni pred neoprávnenými fyzickými zásahmi narušujúcimi podstatu veci. Chránená je nielen neporušiteľnosť veci, ale i jej použiteľnosť a ochranu zákona požíva nielen vlastník, ale taktiež oprávnený držiteľ. Objektívna stránka trestného činu podľa § 245 Trestného zákona spočíva v zničení, poškodení alebo urobení neupotrebitel'nou cudzej veci a v následku, teda v spôsobení malej škody. Zničenie veci znamená zlikvidovanie jej vlastnej hmotnej podstaty tak, že prestane mať hodnotu a nie je naďalej schopná plniť svoj účel. Poškodením sa rozumie trvalé zníženie hodnoty veci alebo dočasné zníženie v takej miere, že poškodená časť veci alebo vec naďalej nie je schopná plniť niektoré svoje funkcie, resp. môže ich plniť len po úprave alebo oprave. K poškodeniu cudzej veci môže dôjsť tak v dôsledku aktívneho konania páchatel'a, alebo v dôsledku jeho opomenutia. Cudzou vecou je vec, ktorá nepatrí úplne alebo sčasti páchatel'ovi. Pre trestnosť činu sa vyžaduje, aby páchatel' trestného činu spôsobil svojím konaním aspoň malú škodu, teda ujmu na majetku alebo reálny úbytok na majetku, alebo na právach poškodeného alebo inú ujmu, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa rozumie tiež získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom a aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok, alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť. Medzníkom malej škody z hľadiska trestnej zodpovednosti je suma vo výške minimálne 266 eur.

Protiprávne konanie obžalovaného spočívalo v úmyselnom (jednota vedomosti a vôle) poškodení osobného motorového vozidla Opel Insignia combi, EČ: I., VIN:M., farba čierna metalíza patriacemu manželom Hainovým (výpoveď poškodeného, že poškodené vozidlo je v BSM, fotografie, zápisnica o ohľadke miesta priestupku), ktoré parkovalo aj pred pozemkom obžalovaného a aj pred rodinným domom č. 25 v obci Lehota (výpoveď obžalovaného a poškodeného, zápisnica o ohľadke miesta priestupku z 12.9.2020), a to pri otváraní svojej brány dovonka a v priamej súvislosti s týmto konaním obžalovaného došlo ku škode na cudzom majetku vo výške najmenej 470,-eur (kvalifikačný moment) – uvedenie veci do pôvodného stavu, tak ako to určil znalec Ing. Kamil Lacko-Bartoš.

Spáchanie trestného činu poškodzovania cudzej veci obžalovaným v zmysle § 245 odsek 1 Trestného zákona mal súd preukázané:

- výpoveďami svedka poškodeného O. P., svedkyne poškodenej D. P., ktorí vypovedali, že dňa 12.09.2020 im obžalovaný spôsobil škodu na vozidle, pri otváraní brány dovonka, pričom došlo k jeho poškodeniu – predného nárazníka, parkovacieho senzora a krytu pravého predného hmlového svetla; z ich výpovedí však ohľadne mechanizmu vzniku poškodenia nevychádzal, rovnako tak nevychádzal pri určení rozsahu škody z odborného vyjadrenia znalca A. Q. R., z kalkulácie opravy CARS SERVICE, s.r.o., z dodatku odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom A. Q. R., z mailu T. U., U. zo dňa

07.03.2022 a z mailu A. N. O. z 31.3.2022, pretože pri ustálení mechanizmu vzniku poškodení a škody súd musí vychádzať z objektívneho dôkazu, ktorým bol v tejto veci znalecký posudok A. N. - C.,
- z výpovede samotného obžalovaného, ktorý síce poprel spáchanie skutku, ale nepriamo pripustil, že kvôli tomu, že mu auto poškodeného bránilo z pozemku vyjsť a keď on z neho vychádzal, tak pri otvorení brány do vonku došlo „k stretu“ brány s vozidlom poškodeného a následne pozoroval oškretý nárazník,
- zo zápisnice o ohliadke priestupky a k nej vyhotovenej fotodokumentácie,
- zo stanoviska svedkyne O. k incidentu z 12.9.2020, v ktorom uviedla, že obžalovaný pri otváraní brány buchol bránou do auta P., pričom videli, už keď prichádzali na pozemok, že auto bolo z časti odparkované pred ich pozemkom. Preto tvrdenie obžalovaného, že nečakal, že vozidlo poškodeného bude stáť pred jeho bránou, a preto došlo k „stretu“ brány s vozidlom poškodeného, sa nezakladalo na pravde.

Aj keď obžalovaný znova a znova namietal, že ho z protiprávneho konania usvedčujú len výpovede poškodeného P. a jeho manželky svedkyne D. P., s ktorým vedú susedské spory, pre ktoré ich výpovede, podľa neho, nemohli byť objektívne, podľa názoru súdu tieto neboli jedinými priamymi, usvedčujúcimi a rozhodujúcimi dôkazmi. Podľa súdu skutočnosti uvádzané svedkami O. P. a D. P., že obžalovaný im svojím protiprávnym konaním spôsobil škodu neboli osamotené, ale boli objektivizované zápisnicou o ohliadke miesta priestupku a fotodokumentácie k nej a nakoniec aj stanoviskom svedkyne O..

Znaleckým posudkom znalca A. H. N. a jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní, bol presne objasnený aj mechanizmus vzniku poškodenia vozidla Opel Insignia combi, EČ: I., WIN: M., farba čierna metalíza, že obžalovaný počas otvárania vstupnej brány narazil rámom vozidla do pravého predného rohu vozidla v oblasti pravej hmlovky, pričom sa brána zasekla, a preto obžalovaný opakovane použil hrubú silu na uvoľnenie brány (tento mechanizmus vzniku poškodení poňal do skutkovej vety), čím došlo k poškodeniu úchytov hmlovky, ktorú bolo potrebné vymeniť, k poškodeniu parkovacieho senzora, ktorý bolo potrebné tiež vymeniť a aj k poškodeniu nárazníka, pričom sa nedalo výslovne určiť, či došlo len k poškodeniu laku nárazníka, ktorý stačilo len prelakovať alebo aj k jeho prasknutiu, kedy by bolo potrebné ho vymeniť. Znalec sa tiež jasne vyjadril aj k tomu, že poškodené diely (senzor, hmlovka) bolo potrebné vymeniť, pretože takýto spôsob opravy určuje výrobca, ktorý svojpomocnú opravu výrobca nepredpisuje. Znalec sa náležite vysporiadal aj s odborným vyjadrením A. R., ktorého závery boli odlišné v mechanizme vzniku poškodení, ktorý tvrdil, že poškodenia vznikli tak, že priamy náraz, nie malej sily, brány do pravého predného zaoblenia nárazníka, na ktorom nie je žiadny výstupok musel ísť smerom kolmo z pravej strany a že do tohto jedného miesta mohlo byť narazené i opakovane; uvedené diskrepancie znalec A. N. vysvetlil tým, že znalec A. R. pred svojou výpoveďou nemohol vedieť o zaseknutí brány, čo uvádzal obžalovaný až po vypracovaní odborného vyjadrenia vypracovaného A. R.. V konaní neboli ničím spochybnené správnosť a objektivita znaleckého posudku znalca A. H. N. a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, ktorý bol pribratý na pokyn odvolacieho súdu. Iba v opačnom prípade by mohli byť odvolacie námietky prokurátorky, že súd si bez zohľadnenia a vyhodnotenia ďalších dôkazov (výpovede svedkov poškodených a A. Q. R.) osvojil tvrdenie znalca ohľadne mechanizmu poškodenia daného vozidla, ktoré vo formulácii skutkovej vety spochybňujú, či zo strany obžalovaného išlo o úmyselné konanie, za relevantné. Odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa toho, že súd tomuto položil znalcovi aj otázky, ktoré odvolací súd neuviedol, vyhodnotil v súčasnosti ako bezpredmetné, keďže o nich už bolo sťažnostným súdom uznesením sp. zn. 2Tos/104/2022 zo dňa 29.11.2022 sp. zn. (viď str. 7, odsek 2 tohto rozsudku).

Vo veci bolo dokázané, že konaním obžalovaného došlo k poškodeniu úchytov hmlovky, ktorú bolo potrebné vymeniť, k poškodeniu parkovacieho senzora, ktorý bolo potrebné tiež vymeniť a aj k poškodeniu nárazníka. Vzhľadom na to, že sa v súčasnosti nedalo ustáliť, či došlo len k poškodeniu laku nárazníka, ktorý stačilo len prelakovať alebo aj k jeho prasknutiu, kedy by bolo potrebné ho celý vymeniť, súd pri stanovení výšky spôsobenej škody vychádzal zo zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, teda z variantu č. 2, ktorým znalec A. N. C. vypočítal škodu na 470,-eur a ktorý bol pre obžalovaného najpriaznivejší. Táto škoda v sebe zahŕňala to, že nárazník vozidla Opel Insignia bol len na laku poškrábaný a oprava tohto laku by stála 178,70 eura, výmena hmlovky a parkovacieho senzora spolu s opravárenskými prácami by stála 291,30 eura, teda spolu by takáto oprava stála 470,- eur.

V tejto súvislosti súd opakovane vysvetlil, že pri určení výšky škody na účely určenia právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu sa vychádza, ak nemožno určiť výšku škody z ceny, za ktorú sa poškodená vec v čase a v mieste činu obvykle predáva, z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo z uvedenia veci do predošlého stavu, teda práve náklady na uvedenie poškodených

veci do pôvodného stavu, v ktorých boli zahrnuté lakovanie predného nárazníka, výmena predného parkovacieho senzora a výmena pravého svetlometu do hmly v sume 470,-eur bola reálnou škodou, nie imaginárnou ako namietal obžalovaný a založila právnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona (dolus directus) teda, že chcel spôsobiť škodu poškodeným, teda porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je neporušiteľnosť veci, ale i jej použiteľnosť, pričom tento jeho úmysel bol zrejмый z aktívneho konania obžalovaného, ktorý ako trestne zodpovedná a vzdelaná osoba nemohol mať žiadne pochybnosti o tom, že osobné motorové vozidlo Opel Insignia Combi je vec cudzia, patriaca poškodeným O. P. a D. P. a otvorením svojej brány dovonka, hoci táto sa dala otvoriť aj dovnútra, s ňou úmyselne narazil do nárazníka vyššie uvedeného odstaveného vozidla, čím došlo k jej zaseknutiu o tento nárazník, na vykliesnenie ktorého opakovane použil väčšiu silu, čím chcel spôsobiť škodu poškodeným manželom P.. V danej veci bol objasnený aj motív konania obžalovaného, ktorým bola nevraživosť voči poškodenému (rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov č. S./XXXXXX-XXX zo dňa 26.05.2021, odpoveď Okresného úradu Nitra z 26.11.2021) prameniaca z toho, že poškodený znova parkoval časťou svojho vozidla na jeho pozemku, ktorú si „vybil“ na aute poškodeného.

Súd sa nemohol stotožniť s obranou obžalovaného, že by nebolo dokázané, že chcel úmyselne spôsobiť škodu poškodenému, poukazujúc na rozhodnutie NS SR R Tz II 11/1951, ktorý obžalovaný predložil, jednak preto, parafrázujúc uvedené rozhodnutie, že škoda pri spôsobení neúmyselnej dopravnej nehody nemôže byť spôsobená úmyselne, čo nebol tento prípad a jednak preto, že ak by obžalovaný skutočne nemal úmysel poškodiť auto poškodených, otvoril by bránu dovnútra (výpoveď obžalovaného, že otváral bránu otvárajúcu sa dovonka aj dovnútra). Obžalovaný bezpečne vedel, že pred jeho pozemkom bolo odparkované vozidlo poškodených, nie ako tvrdil na hlavnom pojednávaní, že nemohol predpokladať, že za bránou bude stáť vozidlo poškodených, pretože to, že vedel, že tam toto vozidlo parkuje, povedal svojej družke O., ktorá túto skutočnosť zaznamenala vo svojom stanovisku z 12.9.2020, konkrétne v tej časti, že obžalovaný jej hovoril po tom, ako okolo obeda z pozemku odišiel, že P. mal odparkované vozidlo opäť pred vstupom.

Z hľadiska posúdenia použitia materiálneho korektívu súd obligatórne vyhodnocoval aj závažnosť žalovaného prečinu (spôsob spáchania, následok, okolnosti spáchania, mieru zavinenia, pohnútku) a po komplexnom vyhodnotení týchto kritérií neaplikoval na konanie obžalovaného materiálny korektív (§ 10 odsek 2 Trestného zákona), ale ustálil, že závažnosť konania obžalovaného najmä s ohľadom na výšku škody, ktorá presiahla sumu 266 eur, ktorá je hranicou, ktorá odlišuje trestný čin od priestupku, o 204,-eur, bola vyššia ako nepatrná, teda z hľadiska závažnosti išlo o trestný čin.

S poukazom na skôr uvádzané tak bola splnená podmienka, že došlo k poškodeniu cudzej veci, t.j. majetku manželov P. a že protiprávnym konaním obžalovaného došlo ku vzniku malej škody, a to najmenej vo výške 470 eur (suma za výmenu hmlvky a parkovacieho senzora a za lakovanie nárazníka), ktorá vyplývala zo znaleckého posudku znalca A. H. N., ktorý súd považoval za vecne správny a objektívny, a to aj v spojitosti s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a s výpoveďami poškodených.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

Vo všeobecnosti bolo potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu súd musí vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca, a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívne, nespojené s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Zákonodarca v ustanovení § 34 odsek 6 Trestného zákona stanovil, že tresty uvedené v §32 Trestného zákona možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin,

ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody. Pri predmetnom prečine poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona základná sadzba odňatia slobody bola daná rozpätím až na jeden rok. Uloženie trestu odňatia slobody nie je univerzálnym trestom najmä, ak sú možnosti riešiť tresty alternatívnymi trestami. Práve v predmetnom prípade bolo, podľa názoru súdu, potrebné tento alternatívny inštitút trestného práva v podobe peňažného trestu použiť. Súd dospel k presvedčeniu, že v danom prípade, keď v podstate došlo ku škode malej za okolností, ktoré čiastočne spôsobil aj poškodený nevhodným parkovaním pred pozemkom obžalovaného, bude postačovať aj trest alternatívny – peňažný, ktorého pôvodnú výšku 300,-eur, ktorý obžalovanému súd uložil v rozsudku z 26.4.2023, znížil zo sumy 300,-eur na 170,-eur a výmeru náhradného trestu z troch mesiacov na jeden mesiac, ktorými výmerami súd zohľadnil to, že výška škody, ktorá bola spôsobená úmyselným protiprávnym konaním obžalovaného poškodeným manželom O. P. a D. P., klesla zo sumy 1.352,91 eura na sumu 470,-eur.

Pokiaľ išlo nepriznanie nároku na náhradu škody poškodenému O. P. v adhéznom konaní súd k tomu vysvetlil, že škodu nemohol poškodenému priznať ani vo výške určenej znalcom A. N., nakoľko tomu bránilo ustanovenie § 327 odsek 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého nemožno v novom konaní rozhodnúť v neprospech obžalovaného, ak bol rozsudok zrušený len na základe odvolania obžalovaného, tak ako tomu bolo v tomto prípade.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.